

Τριγωνικά σημαιάκια δεμένα μεταξύ τους, ψηλά, εγκάρσια πάνω από τους δρόμους. Άλλες μεγάλες κυανόλευκες κυμάτιζαν με άνεση από τον άνεμο. Μαθητές με μπλε πανταλόνια και γαλάζια πουκάμισα, μαθήτριες με μαύρες εφαρμοστές φούστες και λευκά πουκάμισα. Πλατεία Μάνδρας, Σαββάτο 25 Μαρτίου 2017.

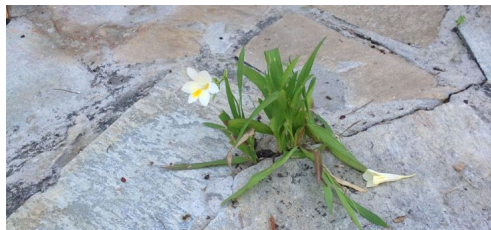
Ο αέρας φέρνει σκόρπιες τις λέξεις από τα συνήθη λογύδρια, όπου ο πατριωτισμός τέμνεται με την θρησκευτικότητα και ο αλυτρωτισμός με την πίστη. Ο περίβολος του ιερού ναού Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης με κόσμο. Γονείς προσέρχονται με τα μικρά παιδιά τους ντυμένα τσολιαδάκια και Όλγες. Άλλοι περίμεναν υπομονετικά πίσω από τα σχοινιά να δουν την παρέλαση. Σύμμαχός τους ο λαμπρός ανοιξιάτικος καιρός.

Λίγο αργότερα στον ενδιαφέροντα εσωτερικό δρόμο που οδηγεί, πάνω από τα υψώματα, από την Μάνδρα στη Μεγαρίδα άλλοι δυο σάκοι με αδρανή υλικά (κοινώς μπάζα) μας αναδεικνύουν μια νέα, οικολογική γενιά ρυπαντών. Αντί να τα πετάξουν χύμα στην κοίτη του παρακείμενου ρέματος, όπου ήδη βρίσκονται τόνοι κάθε είδους αχρήστων, τα άφησαν δίπλα στο δρόμο, έτοιμα να συλλεχθούν από υπηρεσίες που δεν υπάρχουν, ή δεν δραστηριοποιούνται ή δεν ενημερώνονται ως προς τούτο.

Σε πείσμα όλων αυτών, η φύση δεν σταματά με τίποτα. Βρίσκει τη δύναμη να ανθοφορεί

ακόμα και μέσα από τις πλάκες. Μπορεί να άργησαν φέτος οι λευκές φρέζιες, ένεκα ο βαρύς χειμώνας, αλλά φύτεψαν και μοσχοβόλησαν ακόμα και στα πιο απρόσιτα σημεία.

Κι' έτσι, όταν οι παρελάσεις και εορτασμοί ολοκληρώθηκαν, οι πλατείες ερήμωσαν τα ταβερνεία γέμισαν και ο χώρος μπροστά στον ιερό ναό αναλήψεως του Χριστού στη Μαγούλα άδειασε. Ένα από τα στεφάνια κάποιου συλλόγου γονέων και κηδεμόνων έχει πέσει στα σκαλιά. Τα προστατευτικά πανιά που έχουν τοποθετηθεί για τις επισκευές της εκκλησίας που γίνονται με ιδιωτική δωρεά, θυμίζουν την φανέλα της Μπαρσελόνα, ενώ ο λευκός ορθόδοξος σταυρός, όπως βρίσκεται πίσω από την κόκκινη λουρίδα μοιάζει με ελβετική σημαία .

